

Στη δύσκολη, σε παγκόσμιο επίπεδο και από πολλές απόψεις, χρονική περίοδο που διανύουμε ο αριθμός των φετινών συμμετοχών ανεξάρτητων δημιουργών κινηματογράφου, αποπνέει την ανάσα και την ελπίδα ότι όσο επιζεί η ελεύθερη καλλιτεχνική έκφραση και η διακίνηση ιδεών και προϊόντων του πνεύματος υπάρχει και αύριο.

Εστίες παραγωγής πολιτισμού, όπως το εν λόγω Φεστιβάλ, κατέχουν ξεχωριστό ρόλο ως πολιτικές πρακτικές. Γενούν ερωτήματα και κινητοποιούν το θεατή να προβληματιστεί για την ουσία, την τεχνική, τη φόρμα, την ηθική και εν γένει το ρόλο της τέχνης όχι μόνο συγχρονικά αλλά και διαχρονικά.

Μέσα από τη θέαση 176 δημιουργιών από 49 χώρες κληθήκαμε να ξεχωρίσουμε τις καλύτερες, σύμφωνα με τη δική μας αισθητική, αισθητική απλών κινηματογραφόφιλων. Δεν κατέχουμε τον τίτλο του ειδικού ή του ειδήμονα. Είμαστε ερασιτέχνες, ένα δείγμα των ανθρώπων που παρακολουθούν και στηρίζουν το θεσμό του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου και Πολιτισμού της Πάτρας, όπως και κάθε παρόμοια ερασιτεχνική προσπάθεια. Έτσι το τόλμημα για την οργανωτική επιτροπή και τον καλλιτεχνικό Δ/ντή του Δ.Φ.Κ. θεωρήθηκε μεγάλο, καθώς εμπιστεύτηκαν την απλή ματιά του μέσου θεατή και μόνο αυτή, που ίσως μπορεί να παραξένεψε όχι μόνο τους διαγωνιζόμενους δημιουργούς αλλά και εμάς.

Η ποιότητα των ταινιών ήταν κατά το μεγαλύτερο μέρος πολύ υψηλή, γεγονός που έκανε το έργο μας εξαιρετικά δύσκολο. Πολλές οι ιδέες, ακόμα περισσότερες οι ανησυχίες... Αγκαλιάσαμε όλες τις δημιουργίες και πραγματικά δυσκολευτήκαμε να επιλέξουμε μέσα από αυτές τις καλύτερες. Έτσι ακόμα και εκείνες που δεν βραβεύτηκαν μας εντυπωσίασαν. Η πρόκληση ήταν μεγάλη, προς τούτο και η αίσθηση υπευθυνότητας για την επιλογή μας καθόριζε το κάθε μας βήμα.

Ανεπιρέαστοι, λοιπόν, από κάθε είδους εξαρτήσεις συντεχνιακού χαρακτήρα και μέσα από δεκάδες ώρες κρίσεων, συγκρίσεων, αναλύσεων, διαλόγου, ακόμα και διαφωνιών, πιστεύουμε πως τιμήσαμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τόσο το θεσμό και τους δημιουργούς όσο και το κοινό. Πήραμε τις αποφάσεις μας άλλοτε με συνθετικό και άλλοτε με πλειοψηφικό τρόπο. Πέρα, όμως, και πάνω από όλα αυτά, κεντρικό σημείο των αποφάσεών μας στάθηκε η προσπάθειά μας να βραβεύσουμε πρωτίστως το καλλιτεχνικό και αισθητικό αποτέλεσμα, ένα κριτήριο που βεβαίως δεν πρέπει για κανένα λόγο να παραμερίζεται σε μια τέτοιου είδους διοργάνωση, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη μας την συναισθηματική απήχηση και τα κοινωνικά μηνύματα προς κάθε κατεύθυνση. Συνάμα γνώμονάς μας υπήρξε το ειδικό βάρος των θεμάτων που οι δημιουργοί επέλεξαν να πλάσουν με την τέχνη τους, καθώς και οι ατομικές ευαισθησίες και συλλογικές ανησυχίες, στοιχεία που ενσκήπτουν καθημερινά και γεννούν ερωτήματα στον καθένα μας, αλλά και πάνε τον κόσμο μας παρακάτω....

Τα μέλη της Κριτικής Επιτροπής 2010
Κορομπίλη Αγγελική
Μπίτης Μίλτος
Παπαστεργίου Θωμάς
Στεφανάκη Αγγελική
Χάιδας Αλέξανδρος

Κινηματογραφική Λέσχη της ΦΕΞ

Σάββατο 15 έως και Κυριακή 23 Ιανουαρίου 2011 στον πολυχώρο του καφέ Φίλοιςτρον

Η Κινηματογραφική Λέσχη της ΦΕΞ παρουσιάζει τις βραβευμένες ταινίες από το **ΔΙΕΘΝΕΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ - Διεθνές Πανόραμα Ανεξάρτητων Δημιουργών Φιλμ & Βίντεο**.

* * *Ακόμη στους 93,5 Ράδιο Ξάνθη σχόλια, soundtrack, συζητήσεις*

Το πρόγραμμα αναλυτικά

Σα. 15 «Περίπτωση Ευρυδική»

Φρέντο Βιανέλλης – Ελλάδα - 79' ντοκιμαντέρ 2010

Μια ταινία για την δύναμη της θέλησης! Η Ευρυδική, μετά από εφτά χρόνια στην ηρωίνη, δεν «καταλήγει στα σκουπίδια» και βλέπει ξεκάθαρα την δυσλειτουργική της οικογένεια. Η ταινία βασίζεται στο θεατρικό έργο «Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΕΥΡΥΔΙΚΗ» και αφηγείται την πραγματική ιστορία ενός κοριτσιού που περιπλανήθηκε στον κόσμο των ναρκωτικών για 13 χρόνια, βίωσε την οδύνη σε όλες τις εκφάνσεις της και κατάφερε μέσα από τη θεραπεία να κάνει μια νέα αρχή. Η ταινία κινείται σε τέσσερις κινηματογραφικούς άξονες, την προσωπική της κατάσταση, το στήσιμο της θεατρικής παράστασης, την «καθημερινότητα των ναρκωτικών» στο κέντρο της Αθήνας και τέλος το «φυσιολογικό μεγάλωμα πέντε κοριτσιών» στις κρίσιμες ηλικίες από τριών έως δεκαέξι ετών, το οποίο έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την ενηλικίωση της ΕΥΡΥΔΙΚΗΣ.

Κυ. 16 «Χρυσόσκονη»

Μαργαρίτα Μαντά - Ελλάδα - 85' μεγάλου μήκους 2009

Αθήνα. Σήμερα. Μια πόλη σε διαρκή ανακατασκευή που χτίζει το καινούργιο της πρόσωπο εξαφανίζοντας τα ίχνη του παρελθόντος της. Μια ιστορία που συμβαίνει σ' αυτή την Αθήνα, γεννιέται απ' αυτή την Αθήνα. Ένα ερώτημα πάνω στο χρέος της μνήμης και το χρέος της λήθης. Τρεις ήρωες αντιμετωπίζουν με τη ρωγμή του χρόνου ανάμεσα στην ενηλικίωση και το νεανικό όνειρο του κόσμου. Μία παραδοχή και μία συμφιλίωση. Ένα καινούργιο ξεκίνημα

Δε. 17 «Ρυτίδες και Όνειρα»

Γωγώ Πετραλή – Ελλάδα - 30' μ. μήκους 2008

Η ταινία γυρίστηκε στην περιοχή της Αγίας Τριάδας και στα τείχη του Ηρακλείου Κρήτης με στόχο την ανάδειξη μιας από τις ιστορικότερες συνοικίες της πόλης. Πρόκειται για έναν περίπατο στις αναμνήσεις, δοσμένο με μορφή χορευτικού ντοκιμαντέρ. Πρωταγωνιστής είναι ένας κάτοικος της Αγίας Τριάδας που περιπλανιέται στα σοκάκια της γειτονιάς όπου μεγάλωσε, ανακαλώντας μνήμες αλλοτινών καιρών καθώς και τον παιδικό, χαμένο πλέον, έρωτά του που παίρνει ξανά μορφή μέσα σε αυτή τη νοσταλγική περιπλάνηση. Η ταινία πρωτοτυπεί, καθώς φέρει στοιχεία μυθολογίας, ντοκιμαντέρ, λυρικής αφήγησης και video- art. Μέσα από τα εξ' ολοκλήρου εξωτερικά γυρίσματα η κάμερα δίνει έμφαση στην αρχιτεκτονική της περιοχής. Ένα κολάζ χορογραφημένων εικόνων, δίνουν ζωή σε ιστορικά μνημεία, κτίρια και κομβικά σημεία της συνοικίας.

«Τα αγάλματα της πόλης μας»

Ντεζής Στ.& Κωνσταντούλου Λ.- Ελλάδα - 9' μ. μήκους 2009

Τα ιστορικά μνημεία μιας πόλης, λόγω της σύνδεσής τους με το παρελθόν, δεν ενδιαφέρουν συνήθως τους μαθητές. Αυτή η πρόκληση, η αρχική έλλειψη ενθουσιασμού των παιδιών, μας οδήγησε, εμάς τους καθηγητές, στην κατάργηση οποιουδήποτε προεπιλεγμένου πλαισίου και προγράμματος δουλειάς κι εμπιστευθήκαμε το μέλλον του προγράμματος μόνο στη βιωματική επαφή των μαθητών με τ' αγάλματα. Παίξαμε με τ' αγάλματα, αυτοσχεδιάσαμε, γελάσαμε πολύ, εξαντληθήκαμε απ' το πολύωρο περπάτημα και μαζέψαμε ένα θησαυρό αναμνήσεων για το μέλλον!

«Απευθείας Μετάδοση»

Ηλίας Μαλασίδης - Ελλάδα - 11' μ. μήκους 2009

Το νέο απόκτημα ενός 30χρονου εργένη είναι μια καινούρια ηλεκτρική συσκευή που τον ενημερώνει για τον κόσμο. Δεν είναι ο μόνος: μια οικογένεια και μια ηλικιωμένη κυρία μαθαίνουν τα νέα με τον ίδιο ακριβώς τρόπο. Στο τέλος της ημέρας η αντίληψή τους για τον κόσμο δεν είναι πια η ίδια όπως πριν..

«Φωτεινή και Αλεξάνδρα»

Δημήτρης Νάκος - Ελλάδα - 17' μικρού μήκους 2009

Η Φωτεινή, μια άλλοτε σπουδαία ηθοποιός του θεάτρου, που είναι πλέον τυφλή, προσκαλεί τη νεαρή ηθοποιό Αλεξάνδρα, για να ανεβάσουν ένα έργο που γράφει η ίδια η Φωτεινή. Πρόκειται για μια μελέτη της σχέσης μεταξύ της τέχνης και της ζωής, έτσι που στο τέλος τα όρια των δύο είναι δυσδιάκριτα. Εμπνευσμένο από το ποίημα του Κ.Π.Καβάφη «Τα παράθυρα».

Τρ. 18 «Ληλατώντας μια ματωμένη χώρα»

Τ. Παπαγιαννίδης - Ελλάδα-Κύπρος- 83'-ντοκιμαντέρ 2009

Τριανταπέντε χρόνια μετά την εισβολή του τουρκικού στρατού το 1974, ένας Έλληνας συγγραφέας, ο Βασίλης Βασιλικός, επισκέπτεται τη Κύπρο. Βρίσκεται αντιμέτωπος με τις τεράστιες καταστροφές της πολιτιστικής κληρονομιάς στο κατεχόμενο τμήμα του νησιού. Μνημεία, αρχαιολογικοί χώροι, καλλιτεχνικά έργα, καταστράφηκαν, λεηλατήθηκαν, εκπατρίστηκαν με στόχο τον αφανισμό πειστηρίων μιας μακράς ιστορίας - από το 3.000 π.Χ. Αρχαιοκάπηλοι διακίνησαν τον πλούτο αυτόν σε μουσεία, ιδρύματα και ιδιώτες σε όλη την υφήλιο. Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι, ξεριζωμένοι από τα σπίτια τους, από αντικείμενα και τόπους λατρείας, επιχειρούν από κοινού να αποκαταστήσουν τις καταστροφές ώστε να καλύψουν το συναισθηματικό κενό και να ζωντανέψουν τις μνήμες της κοινής πατρίδας τους, συμβάλλοντας έτσι στην επίλυση του κυπριακού προβλήματος που βρίσκεται δεκαετίες στο επίκεντρο της διεθνούς διπλωματίας.

Τε.19 «ΤΙΤΟΣ, ποιητής σε επισφαλή ισορροπία»

Νίκος Χρυσικάκης - Ελλάδα - 79' ντοκιμαντέρ 2010

Το ντοκιμαντέρ « ΤΙΤΟΣ ένας ποιητής σε επισφαλή ισορροπία » είναι ένα φιλμ για τον Τίτο Πατρίκιο και καθόλου εύκολη υπόθεση μιας και έπρεπε να ισορροπήσει ανάμεσα στις πολλές ιδιότητες του. Ποιητής, συγγραφέας, μεταφραστής, ιδεολόγος, πολύ συχνά αμφισβητίας, αγωνιστής αλλά και ένας κοσμοπολίτης flaneur. Για 18 μήνες βρεθήκαμε κοντά του καταγράφοντας έναν απόλυτα προσωπικό απολογισμό, μέσα από διηγήσεις, στοχασμούς και σκέψεις αλλά και μια κριτική σκιαγράφηση της εποχής που έζησε –ο Τίτος είναι σήμερα 83 χρόνων- και ζει στην Αθήνα.

Πε.20 «Γάζα Ερχόμαστε»

Γ. Αυγερόπουλος και Γ. Καρυπίδης – Ελλάδα - 49' ντοκιμαντέρ 2009

Τον Αύγουστο του 2008, δύο μικρά ελληνικά καΐκια έσπασαν για πρώτη φορά μετά από 41 χρόνια τον ναυτικό αποκλεισμό της Γάζας, που έχει επιβάλλει παράνομα το κράτος του Ισραήλ. Το «Γάζα Ερχόμαστε», καταγράφει το ιστορικό και

ριγοκίνδυνο ταξίδι 44 ακτιβιστών απ' όλο τον κόσμο, που σπάζοντας το εμπάργκο, απέδειξαν ότι συχνά η ιστορία γράφεται από αυτούς που οι σοφοί και οι συνετοί της μοιρολατρίας ονομάζουν εξωπραγματικούς.

«Το αγόρι και το δέντρο»

Παναγιώτης Ράππας - Ελλάδα - 29' animation 2009

Ένα ρακένδυτο μικρό αγόρι κάνει φίλο του ένα παραμελημένο δέντρο σ' ένα απόμερο δρόμο μιας μεγαλούπολης. Μια μέρα παραμονές Χριστουγέννων το δέντρο έχοντας δει τα όμορφα Χριστουγεννιάτικα δέντρα στα παράθυρα των γύρω σπιτιών ζητά απ' το μικρό του φίλο να το στολίζει και αυτό έτσι. Όμως ο μικρός δεν έχει στολίδια ή χρήματα να τα αγοράσει, δεν έχει απολύτως τίποτα. Πως μπορεί να κάνει το καχεκτικό δέντρο να δείχνει όμορφο στο βρώμικο και απόμερο πεζοδρόμιο; Κι όμως αυτή είναι μια νύχτα διαφορετική που εκπληρώνονται όνειρα, μια νύχτα μαγική.

Πα.21 «Partners»

Ιωσηφίνα Μαρκαριάν - Ελλάδα - 20' μικρού μήκους 2008

Η νεαρή Natasa, Σέρβα από το μεταπολεμικό Sarajevo, δουλεύει και μένει στη συνοικιακή ταβέρνα του εργένη Βαγγέλη Λιανού, στην Αθήνα. Ο μικρός Mihailo και η οικογένειά της την περιμένουν να γυρίσει. Ο Βαγγέλης όμως την θέλει δική του. Ένα προ-πο που παίζουν από κοινού και κερδίζει, σημαδεύει την τύχη τους.

«Η Νύφη του Καθρέφτη»

Λέσποινα Πανταζή - Ελλάδα - 27' ντοκιμαντέρ 2009

Στον ορεινό όγκο της Ροδόπης τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Βουλγαρία κατοικούν οι Πομάκοι. Έγιναν αντικείμενα βίαιας διεκδίκησης μέσα στην ιστορία, προκειμένου να αλλοιωθεί η ιδιαίτερη γλώσσα τους, η θρησκεία, και η φυσιογνωμία τους. Το έθιμο του γάμου όμως, έτσι όπως τελείται σε ένα χωριό στη σημερινή Βουλγαρία προς πείσμα των καιρών φαίνεται να επιβίωσε. Ένα από τα πιο ενδιαφέροντα στοιχεία αυτού του ιδιότυπου γάμου είναι το πολύωρο μακιγιάζ της παρθένας νύφης που μοιάζει με λευκή μάσκα κεντημένη με πούλιες, καθώς και ο καθρέφτης που κρατάει στα χέρια της σ' όλη τη διάρκεια της τελετής. Η νύφη θα σταθεί δίπλα στον γαμπρό, έξω από το σπίτι της έχοντας τα μάτια κλειστά και κρατώντας τον καθρέφτη. Σύσσωμο το χωριό παρακολουθεί

Σα.22 «Theme from autumn drizzle»

G.M. Touliatou - Ελλάδα - 1' 40'' video art 2009

Το γύρισμα του συγκεκριμένου video, έχει γίνει στον αίθριο χώρο της Αρχιτεκτονικής Σχολής της Αγίας Πετρούπολης (Ρωσία) τον Ιούνιο του 2009. Εκείνο που με συγκινεί είναι, ότι αυτό που συμβαίνει θα μπορούσε να τοποθετηθεί εδώ, αλλού, ίσως σε οποιαδήποτε πόλη. Αλλά, εκείνο που πραγματικά με αιχμαλωτίζει, είναι ότι σε αυτό το θρόισμα, σε αυτή την κίνηση των υφασμάτων και το στιγμιαίο άγγιμά τους, μπορώ να παρακολουθήσω, στο επίπεδο της μεταφοράς, την ιστορία μιας εφήμερης αγάπης.

«Σε βλέπω, με ακούς;»

Θοδωρής Αδάμος - Ελλάδα - 9' μικρού μήκους 2009

Ένας κουφός και ένας τυφλός προσπαθούν να αντιμετωπίσουν την κοινωνία. Το ίδιο προσπαθεί και αυτή.

«Σαν τον αέρα που αναπνέω... μουσικοί του κόσμου στην Κρήτη»

Γ. Ζέρβας - Ελλάδα - 56' ντοκιμαντέρ

Πρόκειται για ένα ντοκιμαντέρ μεγάλου μουσικολογικού και ανθρωπολογικού ενδιαφέροντος που καταγράφει την εντυπωσιακή σύμπραξη μουσικών παραδόσεων από διαφορετικές χώρες της Μεσογείου, Βαλκανίων, Αφρικής και Ασίας και που πραγματοποιείται τα τελευταία 7 χρόνια στο χωριό Χουδέτσι της Κρήτης. Στο ντοκιμαντέρ παρουσιάζονται συνεντεύξεις από αυθεντίες μουσικούς παραδοσιακής μουσικής, καταγραφή πρωτότυπων μουσικών ενορχηστρώσεων και συναυλιών, στιγμιότυπα της καθημερινής ζωής και συνεντεύξεις των κατοίκων της περιοχής, παρουσίαση παραδοσιακών μουσικών οργάνων κ.α. Συμμετέχουν οι: Γιώργης Ξυλούρης - κρητικό λαούτο, Περικλής Παπαπετρόπουλος - λάφτα (πολιτικό λαούτο), Τούρκος Halil Karaduman - κανονάκι, ο Τούρκος Nedim Nalbantzoglu - βιολί, ο Βούλγαρος Georgi Petrov - Γκαντούλκα, η Βουλγάρα Tsvetanka Varimezova - φωνητικές τεχνικές, ο Αφγανός Mohamed Rahim Khushnawaz - ραμπάμπ, η Περσίδα Mamak Khadem - περσικό τραγούδι, ο Πέρσης Petram Khavar Zamini - κρουστά, ο Ινδός Nayan Ghosh -τάμπλα και σιτάρ, ο Αφρικανός Ballake Sissoko - κόρα, ο Ισραηλινός Zohar Fresco -κρουστά, ο Τούρκος Omer Erdogdular - νέν, ο ιρακινός Nasheer Shamma - αραβικό ούτι, Ευγένιος Βούλγαρης, ο Ισπανός Efrén Lopez καθώς και ο δημιουργός αυτού του τον εγχειρήματος Ross Daly που διδάσκουν σύνθεση και ενορχήστρωση. Είναι ένα ταξίδι χωρίς μεγαλοστομίες και γραφικότητες που εξυμνεί την παγκόσμια διάσταση της μουσικής, την αντίρρηση στην ομογενοποίηση και τη βιομηχανία της διασκέδασης, το σεβασμό στη διαφορετικότητα, αφού όλες οι μεγάλες μουσικές παραδόσεις του κόσμου οφείλουν τον πλούτο τους στην αλληλεπίδραση ανάμεσα σε όλους τους ιστορικούς πολιτισμούς, αλλά και επιπλέον την ενίσχυση αυτών που μας ενώνουν. Τέλος ένα ταξίδι στην Κρήτη, τόπο με τεράστια μουσική παράδοση και φιλοξενία, που ευνοεί τη δημιουργικότητα και την επικοινωνία.

Kv.23 «the best of Patras»